

**SARASWATHY
SITHAMPARAPPILLAI**

சரஸ்வதி சிதம்பரப்பிள்ளை

14-05-1921 - 24-02-1997

வன்னியரிங்க வன்னியரே நகுநகிவறிந்
தோன்றிய யாழ் நாவுஞ்ஞறியூர்
திருமதி சிதம்பரப்பிள்ளை
சரஸ்வதி
அவர்களின்

நினைவு மலர்

மண்ணில் 14-05-1921

விண்ணில் 24-02-1997

K. Ramesh
27/3/97

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.

நல்லாடுக் காலுர் நாவற்குறியுர்
வாழ்வாங்கு உசலிலும், நாவற்குறியிலும், பின்
இல.23, 32^{ம்} ஓழுங்கை, வெள்ளவத்தையிலும் வாழ்ந்த

அமரர் சிதம்பரப்பிள்ளை

சரஸ்வதி

பிறப்பு

1997-02-24

தோற்றம்

1921-05-14

வாழ்வு

75-09-10

ஓம் சத்தி

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் தமது உள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

“ஆனைமுகன் ஆறு முகன் அம்பிகை பொன்மைபலவன்
ஞானகுரு வாணி பதம் நாடு”

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதானின் அவனியின் ஆழ்கடல் இந்து சமுத்திரத்தின் உபகண்ட இந்தியாவின் தெனிசை துணை தாங்கிவாழ் இனிய இன்ப நன் நாட்டின் நல்லோரும் வல்லோரும் நாவலரும் பாவலரும் நயந்து வாழ் நல்லுரின் அயலார் நற்றவப்பதி நாவற்குழியூர் வாழ்ந்து வெள்ளவத்தை வாழ்ந்த சைவசீலர் சிதம்பரப்பிள்ளை சரஸ்வதி அவர்களின் வரலாறு.

செந்தமிழும் செந்திருவும் சுந்தர நடனஞ்செய் இந்நந்நாட்டில் செந் நெல் விளையும் களனிகளும் தென்னையும், பனையும் செழித் தோங்கும் தோப்புகளும், கனி தரும் மரங்களாம் மா, பலா, வாழையோடு தோடையும், பசுந்தளிர் பரப்பி வானுயர்ந்து காட்சிதரும் திருவூர் - கல்வியறிவும் சைவப் பண்பாடும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற ஒப்பியர்வுமிக்க மக்கள் வாழும்பதி - கந்தன் ஆலயத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள உசனி எனும் நாமம் தாங்கி உத்தமர்கள் பலர் உவகையுடன் வாழும்பதி.

உழுதுண்டு வாழும் உயர் தொழில் செய்து பல்லாண்டாய்த் தொழுதுண்டு பின் செல்லாது உயர் வாழ்க்கை வாழ்ந்த நம்பி முத்தையா வெற்றிவேல் அவரது தந்தை தனது பெரிய பண்ணைகளும், மாந்தோப்புக்களும், நெல்வயல்களும், உடைய ஊராகிய உசனில் இருந்தார்.

இவரது உற்றார் உறவினர்கள் சின்னத்தம்பி என அழைப்பார். சின்னத்தம்பி என்றால் சின்ன ஆள் அல்லர். பெரிய பலவான், சிவபக்தர், சிவதர்மசீலர், சிவ நெறியாளர், வீர வெற்றிவேல் கொண்டு குரசங்காரம் செய்த திரு நாமம் தரித்தவர் ‘வெற்றி வேல்’. அவரும் அவர்தம் தர்ம பத்தினி சின்னம்மா அவர்களும் செய்த தவப்பயனால்

“நங்கலம் என்ப நவையார்.சி மற்று அதன்
நங்கலம் நன்மக்க. பேறு” என்பதற்கு அமைய,

நன்மக்கட் பேறு வேண்டி இறைவழிபாட்டில் மூழ்கியிருப்பார். அறிவுரை வழங்குவார், தன்மையில் சமய தத்துவ ஞான வித்துக்கள் அனுகூலங்கள் அடங்கிய உபதேசங்கள் அறிவுரைகள் சொல்வார். அவற்றைத் தொகுத்து அழகிய இனிய நூலாக, நாவற்குழி சித்திவிநாயகர் சன சமூக நிலையத்தினரால் வெளியிடப்பட்டு நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

மேலும் அன்னாரின் ஞாபகமாக பிற்காலத்தில் “நாவற்குழி சித்தி விநாயகர் சன சமூக நிலைய வெற்றிவேல் கலாச்சார மணி” அமைக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவரது தர்ம பத்தினி சின்னம்மா நினைவாக நாவற்குழி சித்தி விநாயகர் தேவஸ்தான தெற்கு வீதியில்

“வெற்றிவேல் சின்னம்மா நிரந்த ஆலா அல்லம்”

அமைக்கப்பட்டு அவரின் திருவுருவம் முழுப்பொலிவுடன் காட்சி தருகிறது.

சரஸ்வதி! சரஸ்வதி! செளக்கி தாமினி சரஸ்வதி!
சரஸ்வதி! சரஸ்வதி! சகலகலா வடிவி சரஸ்வதி!

தஞ்ச மென்றே வந்தேன் சரஸ்வதி!
தாயே தருணம் வா சரஸ்வதி (சரஸ்வதி.....)
நாவிலே நீத்தனம் செய் சரஸ்வதி
வெள்ளைத் தாமரை வாழும் சரஸ்வதி (சரஸ்வதி.....)

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரிஆசனத்தில் அரசரோ டென்னைச்
சரி ஆசனம் வைத்த தாய்

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்;
வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்;
கொள்ளை மின்பம் குலவு கவிதை
சூறு பாவலர் உள்ளத்திருப்பாள்;
உள்ள தாம் பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
ஓதும் வேதத்தின் உள்நின் றொளிரீவாள்
கான மற்ற முனிவர்கள் சூறும்
கருணை வாசகத் துட்பொருளாவாள்

பல்லவி

சகலகலா வாணியே சரணம் தாயே
ஸங்கீத விணாபாணியே (சகல)

அனுபல்லவி

இகழும் பரமும் நல்ல -சுகமளிக்கும் கல்வியை
எங்களுக் கருள்வாய் மங்கலச் செல்வியே (சகல)
இகழும் பரமும் நல்ல சுகமளிக்கும் கல்வியை
எங்களுக் கருள்வாய் மங்கலச் செல்வியே (சகல)

சரணம்

அறம் பொருள் இன்பமும் ஆற்றலும் ஆயுளும்
ஆத்ம ஞானமும் பூத்து புகழ் சிறந்த
திறம் பெற்றதீராய் திருவுடை வீராய்த்
தேசநலம் புரிய திவ்விய வரந்தருவாய் (சகல)

பல்லவி

அம்பா ஸரஸ்வதி அடி யினைப்பணிந்தேன்
அனுக்ரகம் செய்வாயே (அம்பா)

அனுபல்லவி

வண்டார் குழல் சேர் மனோன்மணித்தாயே
மதுரய்குது வசன வாக்கருள் வாயே (அம்பா)

சரணம்

நம்பன் மேல் அன்புடன் நாள்கவியாட
நாவிலிருந்து தினம் நீ விளையாட
வெண் தமிழக்குதவிய மாதே நீ கேளாய்
வாக்கிலிருந் தென்றைக்கும் வரம்தந்து ஆழ்வாய் (அம்பா)

சகல கலா வல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தூங்க, என்
 வெள்ளையுள்ளத்துத்
 தண்டா மரைக்குத்தகாது, கொலோ!
 சகமேழுமளித்
 துண்டானுறங்க வொழித்தான் பித்தாக
 வுண்டாக்கும் வண்ணம்
 கண்டான் சுவைகொள், கரும்பே!
 சகலகலா வல்லியே.

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனும் என்பாற்
 கூட்டும்படி, நின் கடைக்கணல் நல்காய்!
 உளங்கொண்டு தோண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பால் அழுதம்
 தெளிக்கும் வண்ணம்
 காட்டும், வெள்ளோதிமப் பேடே!
 சகலகலா வல்லியே.

சோல் விற்பனமும் அவதானமுங்
 கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்வாய்
 நளிணா சனஞ்சேர்
 செல்விக் கரி தென் றொருகாலமுஞ்
 சிதையாமை நல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே!
 சகலகலா வல்லியே.

என்று இந்நல்லற இல்லறத் திருக்கோவிலில் சரஸ்வதி பக்தி
 தொடர்ந்து வணங்கி பெருகிவரப் பேண்குழந்தை தோன்றிடப்
 பக்திப்பரவசத்தால் “சரஸ்வதி” திருநாமம் சூட்டினார்.

வளர்ச்சி

1921 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 14ம் நாள் அவதரித்தார். இவருக்கு முன் பிறந்த அருமை அண்ணன் பொன்னம்பலம் (1917-1986) பின் பிறந்த அருமைத் தம்பியார் குமாரசாமி (1924 - 1985), திருஞானசம்பந்தர் ஆகிய இந்நான்கு பிள்ளைகளும் இளமைப் பராயத்திலிருந்தே தேக ஆரோக்கியம் உடையவர்களாகவும் விவேகிகளாகவும், கல்வியைக் கசடறக் கற்றவர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள்.

இவர்களுள் அமரர், பெற்றோரின் ஒரே மகள் என்பதாலும் மூன்று சகோதரர்களுக்கு ஒரே சகோதரி என்பதாலும், இனத்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அருமைப்பெண் குழந்தையாக இருந்தமையாலும், மிகவும் அருமைபுடனும், பேரன்புடனும், பெற்றோரும், சகோதரர்களும், உறவினர்களும், உற்றோரும், போற்றி பேணி வளர்த்து வந்தனர்.

அவரும் அப்பெருமைக்கேற்ப கல்வியில் விருப்புடைய வராய், விவேகியாய், நல்லன கற்று, நற்பழக்கமுடையவராய், இரக்க குணமுடையவராய், சமயபக்தி நிறைந்தவராய், வெள்ளை உள்ளம் உடையவராய், கடமையுணர்வு உள்ளவராய், நாடுபோற்றும், நல்ல மாணவியாய், பரிசில்கள் பல பெற்று, அழகும் நற் கவர்ச்சியுமுடையவராய் விளங்கி நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்திட, இவரின் மதிப்பு உசன் வரை பரவ அங்கே உள்ளவர்கள் புகழ்ந்து பாரட்ட, அவ்வூர் பெரிய சைவசீலர், சமாதான மன்னர், வழிவந்த சங்கரப்பிள்ளைக்குத் தெரிய வந்தது.

சங்கரப்பிள்ளை தனது மகன் சிதம்பரப்பிள்ளையின் திருமணத்தை மிகச்சிறப்பாக செய்ய எண்ணி நாவற்குறி வெற்றிவேல் சின்னம்மா தம்பதிகளின் நற்குண நங்கை, ஈர்வட்டு வயதுடைய தற்காக்கும் திறனுடையாள் பற்றிக் கேள்வியுற்று அவ்வூர் வந்து தன் தவப்புதல்வனுக்கு திருமண மங்கை கேட்டு மகிழ்வுடன் சம்மதம் பெற்றார். திருமண மங்கையை ஈன்று எடுத்த சைவசீலர் வெற்றிவேலும் அவர்தம் ஆருயிர் துணைவியார் சின்னம்மாவும் அருந்தவப் புதல்விக்கு திருமண நற்கருமம் செய்ய உற்றாரும் உறவினர்களும் உறுதுணை நின்றார்.

மனையாட்சி

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித்தகை சான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலான் பெண்.

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல், ஒன்றானும் தீச்சொல் சொல்லாராய், இனிய இன்சொல் நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் பண்பின் தலைப்பிரயாச்சொல் மங்கலம் எப்ப மனைமாட்சி மற்று அதன் நன் கலம் நன்மக்கட் பேறுபெற்று இன்பத்துள் இன்பம் பெற்றார்.

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் தின்மைமுண்டாகப் பெறின்”

மணமங்கையான சரஸ்வதி அவர்கள் கல்வியில் திறமை பெற்றவர், தையற் கலையில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர், ஆண்டு பதினாறில் புகுந்த வீட்டிற்கு வலது கால் அடி எடுத்து வைக்க அவ்வூரார் மங்கள விளக்கேற்றி, மங்கள வாத்திய இசை எழுப்பி மகிழ்ந்து வாழ்த்தி வரவேற்றனர்.

புகுமனையின் மாமன் மாமி மைத்துனி முதலானோருக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு செய்து, வீட்டிற்கு மணிவிளக்காய் மாணிக்கமாய்த் திகழ்ந்தார். தன் சிறப்பியல்பினால் எல்லாரினதும் அன்பைப்பெற்று மனையாட்சியில் வெற்றிகண்டார்.

புகுந்த மனைக்கு மனைக்கடன் மன்னுவதும் மற்றும் அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது என்பன பேணி தென்பலத்தார், தெய்வம் விருந்தோக்கல் தானென்றாங்கு, ஐம்பலத்தாறு ஒம்பல்தலை தெய்வத் தொழா அன் கொழுநன் தொழுதெழுவான் பெய் என்ப பெய்யும் மறை, பெருஞ் சிறப்பும் புகழ்ப்புரிந்த இல்லத்தரசியின் தன் நிறைகாக்குங் காப்பேதலை, மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்று அதன் நன்கலம் நன்மக்கட்போறு.

மக்கட்பேறு

“ஹேமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த மக்கட்பேறு அல்லறி”

சிவநெறியாளர் புத்திரி சிவபக்தர் தர்மபத்தினி, சிவபுராணம் பாடிச் சிவநெறி சிவஞானச் சிவஷடயில் காத்திருக்க ஆண்மகன் தோன்றிட “திலகமிட்ட நாதனே!” “திலகநாதன்” எனத் திருநாமம் சூட்டி பெருவிழா வைத்து மனையில் மங்களம் பொங்கிவர திலகநாதனுக்குத் தகுந்த தம்பி வந்து பிறக்க தில்லையில் கூத்தாடும் தில்லையம்பலவன் திருநாமம் காதினே ஒலிக்க “தில்லைநடேசன்” எனப் பெயர் சூட்டி மனநிறைவு பெற்றார்.

“தம்பொருள் என்பதற் மக்கள் அவர் பொருள் நுந்தற் விவையான் வரும்”

அமிழ்தினும் ஆற்ற இன்தேதம் மக்கள் இருவரதும் மழலைச்சோல் கேட்டு இன்புற்று ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்து, தன்மக்கள் நோய்நொடியின்றி நல்லவராய், வல்லவராய், கற்றவராய், சான்றாராய், வைத்துவாழ வுழிகோலி, அவையில் முன்நிற்க, வைக்கவேண்டுமென கண்ணனைக் காத்து தாலாட்டி, சீராட்டி நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக, அழகுப்பொலிவுடனும் அறிவுப் பொலிவுடனும் விளங்கவைத்தார்.

“ஹேமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த மக்கட்பேறு அல்லறி”

எனப் பொய்யாமொழி பேணி,

மக்கள் மழலைச்சொல் கேட்டு மனை மகிழ்ந்திட, மனையாட்சி செய்தார் சீதேவி. இவர்களின் அன்புத்தந்தை சிதம்பரப்பிள்ளை தான் பெற்ற கல்விச்சிறப்பை போன்று பன்மடங்கு தனது பிள்ளைகளுக்கு புகட்ட வேண்டுமென்று சிறுவயதிலேயே இலக்கிய இதிகாசங்களையும், பாடல்களையும், புத்திரச்செல்வங்களுக்குப் புகட்டினார். பள்ளி செல்லும் வயதிற்கு முன்பே நொடிகள், புதிர்கள், கேட்டு உவகையூட்டி உந்திகை செய்தார். எழுத்து இலக்கணம், ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், குறள் புகட்டினார் அவர்கள் தந்தை. அப்படியான இல்லத்தலைவன் குறிப்பறிந்து அவர் எண்ணப்படி இல்லறம் இயற்றி மனையாட்சி மங்கலம் பெற திருவாழ்வு வாழ்ந்தார்.

மக்கள் இருவரும் பள்ளி செல்லும் காலம் வந்ததும் பள்ளியில் சேர்த்தனர். முதலாம் வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டு ஆண்டு முடிவில் திலகநாதன் பரீட்சைமையில் அதிசிறந்த சித்தி எய்தியமையாலும், வகுப்பில் மிகவும் திறமையுள்ளதாலும் இரண்டாம் வகுப்பில் பயில வேண்டியது வேண்டாமென மூன்றாம் வகுப்பிற்கு வகுப்பேற்றிவிட்டார் அதிர்.

தம் மக்களை அவையில் முன் நிற்கச்செய்ய வேண்டுமென யாழ் அருகேயுள்ள நாவற்குழியில் தமது வீட்டிற்கு அகல்வு பெற்று நாவற்குழி வாழ் உறவினருடனும் அயலவருடனும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். இறைபக்தியுடையார் இவரது பிள்ளைகள் பதினமூன்றும், பதினொராம் வயதாக இருக்கும் பொழுது இவரது துணைவரைக் காலன் கவர்ந்து சென்றான். மூத்தமகன் 17 வயதில் பேராசனைய் பல்கலைக் கழக புகழாக பரிசில் பெற்று பட்டப்படிப்பை தொடங்கினார். அதுபோன்று இளையவரும் புகுந்தார். பின்னர் கொழும்பில் வேலை துவங்கிய மூத்தவருடனும், வவுனியா, மட்டக்களப்பு திருகோணமலையில் வேலை செய்யும் இளைய மகனுடனும் மாறிமாறி அன்னையார் துணையிருந்தார்.

மருமக்கள்

பிள்ளைகளை காலத்தே திருமணம் செய்து வைக்க எண்ணியமையால் மூத்தமகனுக்கு பொருத்தமான, சைவப் பெண்ணைத் தேடி கொழும்புத் துறை சந்திரசேகரம் நல்லம்மா தம்பதிகளின் அழகு மகளும் நற்பண்பும், அடக்கமும், ஒழுக்கமும், விவேகமும் கல்வியைக் கசடறக் கற்றவருமான மீனாம்பிகையைப் பார்த்து மனமகிழ்வுற்று 1971இல் திருமணத்தை இனிது நிறைவேற்றி வைத்தார். அமரருக்கு பெண் பிள்ளைகள் மீது அபார ஆசை ஆகவே மருமகளையும் தன்பிள்ளை என எண்ணிக்காத்து வந்தார். “அம்மா உங்களுக்கு எத்தனை பிள்ளைகள்,” என ஒருவர் கேட்க “மூன்று பிள்ளைகள்” எனப் பதில் சொன்னார். அப்படியான அமரர்க்கு முதற் பேரக்குழந்தை பெண்ணாக திலானி” எனப் பெயரிட்டு அவருடன் ஒன்றாக கொஞ்சிக்குலாவி செல்லக்கதைகள் பேசி “மம்மா” என்று அழைத்து மிகக்கனிவாக இனிமையாக உயிராகப் பின்னிப்பிணைந்தார். பேரன் தோன்ற ‘திலீபன்’ என்சு குட்டி அவரையும் செல்லமாய் வளர்த்து, அவரும் “மம்மா” என்று அழைக்கக் கடைசி மூச்சு வரை உயிராக ஓட்டியிருந்தார்.

அமரரின் இளையமகனுக்கு ஏற்ற பெண் தேட முனைய மூத்த மருமகளின் ஆலோசனையுடன் கொழும்புத்துறை முருகையா சீவரத்தினம் தம்பதியினரின் மூத்த மகள் அழகும், நற்பண்பும் அடக்கமும் விவேகமும், கல்வியைக் கசடறக் கற்றவருமான மங்கை சிவசாந்தியை 1975ம் ஆண்டில் திருமணம் நிறைவேற்றி வைத்தார்.

அவர்களுக்கு ஆண்குழந்தை பிறந்திட “திசாந்” எனப்பெயர் சூட்டி அவருடன் அன்பில் பிணைந்து அகமகிழ்ந்து இருக்கையில் பெண்குழந்தை பிறந்திட “திலக்கவி” எனப் பெயர்சூட்டி கட்டியனைத்து முத்தாமிட்டு உளம் பூரித்தார்.

அமரரான இவர் தன் சகோதரர்கள், அவர்கள் மனைவிமார்கள், பிள்ளைகள் மீதும் கொள்ளை ஆசையும் பாசமும், அக்கறையும் உடையவராவார்.

நாவற்குழியூரிலுள்ள உற்றார் உறவினர் மீதும் அதுபோல் தொடர்பு வைத்திருந்தார்.

அங்கேயுள்ள சித்திவினாயகர் ஆலயம் மீது மிக்க இறைபக்தியுடையவர். தன் செலவுக்கென கையில் உள்ள அத்தனை பணத்தையும் கோயிலுக்கு அர்ப்பணித்து விடுவார்.

உசனிலுள்ள கந்தன் ஆலயம் மற்றும் தனக்கு தேரிந்த திருத்தலங்கள் எல்லாமுமே அவரின் குலதெய்வங்கள்.

இருந்தும், நடந்தும், உறங்கியும் என்றும் இறைவழிபாட்டில் மகிழ்ச்சியும் நிறைவும் பெற்றிருப்பார்.

தந்தைதாய் எவ்வழியோ, அவ்வழி தான் பிள்ளைகளும். தந்தையாரானவர் நாவற்குழியூர் சைவப்பெரியார் முத்தையா வெற்றிவேல். அவரின் சொத்துகள் திருஞானம், மெய்ஞானம், புத்திக் கூர்மை, இறைபக்தி, ஆய்வு நற்பண்பு, விடாமுயற்சி, அன்புடமை, அறம், பெருமை, குணநலம், தங்கமனம், இன்சொல், சான்றான்மை, அறிவுரை, அனுசூல பொன்மொழித் தத்துவவீத்துகள் யாவும் அமரரான அம்மையாரின் அழியாப் போக்கிஷம். அது அவர் பிறப்புரிமை. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் காலாவதியாகக் கடவுச்சீட்டு.

நிறைவுகாவல்

1977 தொடக்கம் மூத்தமகன் மருமகள் வீட்டில், வெள்ளவத்தையில், அன்புப் பேரப்பிள்ளைகளுடன் அமைதியாக இறை வழிபாடும் தியானமும் யோகப்பயிற்சியும், பேரப்பிள்ளைகளை அன்பு தழுவக் கூப்பிட்டு தேனிலுமினிய கதைகள் பல சொல்வதுவும் கேட்பதுவும் ஒருபுறமிருக்க அறுசுவை சைவஉணவு ஆக்குவதிலும் அதை மக்களுக்கு ஊட்டுவதிலும் நிறைவடைந்ததிற் குறைவில்லை.

1996-02-10 அன்புப் பேத்தி திலாணி திருமணம் விமரிசையாக G.O.H இல் நடைபெற்றதை கண்டு உணர்ந்து மட்டிலா மகிழ்ச்சியடைந்தார். அன்புப்பேத்தியையும் பேரமருமகனையும் மேற்படிப்புக்காக இலண்டன் பயணம் அனுப்பிவைத்தமையும் பிரிவின் தாக்கத்தையும் ஆற்றப் பலமுறை தொலைத் தொடர்புவைத்து படிப்படியாக மனநிறைவும் ஆறுதலும் பெற்றார்.

குறைவிலா நிகழ்வுகள் ஆயினும் இளையமகன் தில்லை*டேசனும் ஆசை இளைய மருமகள் சிவசாந்தியும், பேரச்செல்வங்கள் திசாந்தும் திலக்ஷியும் தன் கண் முன் இல்லை எனப்பெருங்கவலை. அக்கவலை நாளுக்கு நாள் வாட்டியது. கிட்டவுள்ளார் பற்றித் திருப்தி எட்டவுள்ளோர் பற்றி எந்நேரமும் ஏக்கம், தவிப்பு.

அமரத்துவம் அடைந்த அம்மையாரின் கைக்கெட்டவுள்ள பொருள்களில் பேரக்குழந்தை “திலக்ஷி” 1989இல் கவிஸ்ஸிலிருந்து எழுதிய மழலை மொழி தேன் சுவைக்கும் பால் மணக்கும் கடிதம் பிரகாசிக்கிறது.

அமரரின் அன்புச்சகோதரரும் அவரின் துணைவியும் கொடுத்த தியான புத்தகம், நாவற்குழி அறிவொளி மன்றத்தின் ஓராண்டு நிறைவுவிழா மலர், நாவற்குழி சித்திவினாயகர் திருவுஞ்சலும் திருப்பதிக அபிதேசு கும்பாபிஷேக சிறப்பு வெளியீடு” தந்தையின் அறிவுரை உபதேசம், தாயின் வெற்றிவேல், சின்னம்மா பிரம்ம ஆலயத் திறப்பு விழாச்சிறப்பு மலர், நாவற்குழி சித்திவினாயகர் சனசமூக நிலைய வெற்றிவேல் கலாச்சார மன்று திருப்புலியும் விழாச் சிறப்புமலர், உசன் கந்தசாமி கோவில் திருப்பள்ளி எழுச்சியும் திருவுஞ்சலும், திருவிளையாடற்புராணம், பகவத்கீதை முதலியனவும் அவர் கைவசம் இருந்தது எத்தகை பெருந்தகை என்பதைப் புலனாக்குகிறது.

1997-02-21 திகதி வெள்ளியிரவு முத்தவர் ரூபாய்க்கு (Dubai) இருநாள் இன்றநெற் (Internet) கருத்தரங்கு வைபவத்தில் வங்கிக்காக பங்குபற்ற இரவு 11.00 மணிக்கு அவசரமாகப் புறப்படும் போதும் இளையவர் கவிஸ்ஸிலிருந்து தொலைபேசியில் அழைத்தார். அருமைத்தாயாரின் குரல் கேட்டு மைந்தன் மகிழ்ந்திட்டார். மைந்தனின் குரல் கேட்ட தாய் குளிர்ந்திட்டார்.

“நாளேன ஒன்று போல் காட்டி உயிர்ப்பூம் வளந்து உணர்வார் மெனின்?”

22ம் தேதி தனது வழமையான வேலைகளைச்செய்து, உணவருந்தி, இறைவழி பாட்டிலும் வழமைபோல் ஈடுபட்டு உறங்கினார்.

23ம் தேதி மாலை தனது அன்புச்சகோதரரை அழைத்து பல்பொருள் பகிர்ந்து அறிந்து ஆறாதல் அடைந்து பின் இரவில், வழமை போல் தன் இராப்போசனத்தை மனநிறைவுடன் அருந்தி, வழமை போல் துறில் கொண்டார். கொண்டவர், கொண்டவர்தான், மீளாத்துயில், “உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.” “புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பிழை துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு”. என்ற வள்ளுவர் வாக்கு பொய்யான மொழியாகுமா? உறவினர் எல்லாங் கூடிக்கலங்கி வைத்திய நிபுண ஆலோசனை கேட்டு, ரூபாய் சென்ற முத்தவர்க்கும் கவிஸ்வாழ் இளையவர்க்கும் அவரின் கவிஸ் இளைய மருமகளுக்கும் கவிஸ் பேரனுக்கும் கவிஸ் பேத்திக்கும் இலண்டன் பேத்தி, இலண்டன் பேர மருமகனுக்கும் அறிவித்தல் கொடுத்தனர். இளையவர் ரூபாயிலிருந்து தன் தமையனுடன் தொடர்புபுண்டு, அங்கு சந்தித்து இருவரும் ஒரே பறவையில் (Flight) 25-02-1997 கூடிவந்தனர்.

அவர்கள் தமது தாயாரின் பூதவுடலை நேரில் கண்டு கலங்கிக்
கதறினர்.

பாசத்தையும், மதிப்பையும், நன்றியையும், பக்தியையும்
கடமைப்பாடுகளையும் சமர்ப்பித்து பலமுறை கலங்கி கதறியழுதனர் விம்மி
வெதும்பினர்.

அன்னாரின் மறைவறிந்து சோகத்திற் கலங்கிய அன்பர்களும்
நண்பர்களும் உற்றாரும் சுற்றாரும் மற்றும் எல்லோரும் மீளாத்துயிலில்
ஆழ்ந்து இருந்தவரைக் கண்டு மீளாத்துயரில் மூழ்கி நின்றனர். அன்னாரின்
இந்துசமயக்கிரியைகள் இல்லத்தில் முறைப்படி இயற்றிய பின்னே அன்னாரின்
பூதவுடலை உற்றவரும் உறவினரும் கூடிவர 27-02-1997 மாலை இறுதி
ஊர்வலமாகச் சென்று கனத்தை இந்துமயானத்தில் சைவ மரபுப்படி
சாந்தனவிறகுமால் எழுப்பி சந்தனக்கொள்ளியை மூத்தமகன் வைக்க
அக்கின்பகவானால் வாயு அணுக்களாய்ப் பகிர்ந்து சங்கமமாக்கி. மறுநாள்
மண்ணிலுமில் எஞ்சி நின்ற அணுக்களை கங்கையிற் கரைக்குழுகமாக
முகத்துவாரக்கடலில் கலக்கினர்.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
பேண்டும பனுவல் துணிவு

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை அண்ணிக்கொண் டற்று

இருமைவகை தெரிந்து சுண்டு அறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி வீடும்

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்றகிறற்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள் சற்குருவாகிப்
பிறவாகித்திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குற மாதைப் புணர் வோனே குகனேசற் குமரோசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே

உங்கள் பிரிவுச் செய்தி கேட்டேன். என் மனதில் இடி விழுந்தது. நேரில் கண்டு ஒரு வார்த்தையாபினும் பேசவிருந்த அந்த ஒரு வாய்ப்பையும் இழந்த நான் செய்வதறியாது துடித்தேன்.

அம்மா என்று அழைத்திட நீ என்றும் இருப்பாய் என்று நான் நம்பியது ஏனோ? என்னைக்காண வருபவர்களிடம் மகனைக் காண வழியுண்டா என ஆவலாய் வினாவி உன் வாழ்நாளைக் கழித்த கதை இன்று அவர்கள் கூறக்கேட்டு வெதும்பும் நான், முன்பு ஒரு நாளாயினும் வந்து உன் அம்மாவைப் பாரேன இதுதான் தருணமேன ஒரு சைகையும் காட்டாதிருந்தேனோ? இல்லை அதனைக் காட்டியிருந்தும் நான் அதனை விளங்க முடியாது விட்டேனோ? உயிருடன் இருந்தால் உன் மகன் வரமாட்டான் எனத் துணிந்து கடவுளை அடைந்து வழிதேடினையோ?

அம்மாவை ஆசையாய்ப் பார்த்து ஒரு கதை சொல்லலாம் என்று காலம் ஒன்று வரும்வரை காத்திருந்தபோது காலன் வழமாய்த் திட்டமிட்டு என் அண்ணனும் நாட்டில் இல்லா வேளை என் அம்மாவைக் கவர்ந்தது ஏனோ? அதனாற்றான் என்னவோ இருவரும் நேரில் உன் பிரிவைத் தாங்கிலர் என நினைந்தோ அவ்விதம் நிகழிவினை நகர வைத்தனையோ? இல்லை உன் இரு புதல்வர்கள் இருவர் இவர்கள் தான் அண்ணனும் தம்பியுமாய் சேர்ந்தே வரவழைக்க இதுவே தருணம் எனக்கண்டு திட்டம் சமைத்தாற்றான் கடைமகன் என்னுடலைக்காண பாய்ந்தே வருவானென்று நினைந்தனையோ?

அன்பின் திருவுருவே! பாசத்தின் உறைவிடமே! எல்லா உள்ளங்களையும் பண்பால் கொள்ளை கொண்டிடும் அன்பு நெஞ்சமே! அப்பாய் பேசுத்த உங்கள் அன்புப் பிள்ளைகளை என்றும் மறவாது வாழ்ந்தும் அன்று எப்பாடி மீளாத்துயிலை ஏற்றீர்கள்? அன்பாய் ஆதரித்த எங்களை மறந்து பரமனடி சேரும் எண்ணம் உங்களை எப்படித்தொட்டதோ? எவர்க்கும் இடைஞ்சலின்றி புனிதமாய்த் தன் வாழ்வமைத்து, உத்தரியாய் வாழ்ந்து இல்லற வாழ்வில் நல்லறங்கள் பல செய்த பயனால் தடையின்றி இறைவனடி சேர வழியமைத்தீரோ! உங்களைப் பிரிந்து ஆறாத் துயரில் துடிதுடித்து வடிக்கும் கண்ணீரால் உங்கள் ஆத்மாவினை பரமனடி சேர, பலர் சேர்ந்து வாழ்த்தி வழி அனுப்ப வழி வைத்தீர்கள்!

உங்கள் பிரிவைத் தாங்க முடியாமல் உங்கள் மைந்தர்கள் கதறியழுததை கண்டனையோ? என் நினைவாக அற்ப பொருளையும் சேர்த்து வைத்து மகிழ்ந்தமை கண்டு என்பால் நீங்கள் கொண்ட அன்பின் ஆழம் கண்டு என் மனம் கதறுதம்மா! உங்களை உயிருடன் காணக் கொடுக்காததற்கு நான் செய்த பாவம் யாதென்று தெரியாது தவிக்கிறேன் அம்மா!

என்னைப் பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்து, சீராட்டித் தாலாட்டி வளர்த்தெடுத்து, குறைவின்றி வளர்த்தெடுத்து, கல்வி புகட்டி மனிதனாக்கி விட்டதற்கு என் வாழ்நாளில் எந்நாளும் உங்களைப் பூசிப்பது மட்டும் கைமாறாகுமா? உங்கள் உடலைத் தரிசித்து நான் புலம்பி உதித்தவைகள் உங்களை மகிழ்விக்க வேண்டும் என்று இறைவனை இறைஞ்சி மண்டாடுகின்றேன் அம்மா!

இப்படிக்கு

'சிவ்ராக்' என்று நீங்கள் அன்பாய் அழைக்கும் உங்கள் இளைய மகன்.

இரங்கலுரை - இளை மருமகள்

எங்கள் மாமி என்றும் நலமாய் இருப்பா என நம்பினோம்! ஆனால் மாமி திடீரென மரணமாயி விட்டாள் என்ற செய்தி எம்மை ஆழமாய் கலக்கி விட்டது. அதை உடனே எம்மால் ஏற்க மறுத்து விட்டது. மாமி இருக்கிறா! தொலை பேசியில் கதைப்பா! என்பதிலே நினைவாக இருந்துபழகிய எமக்கு உண்மையாகவே தொலைபேசியில் இனி கதைக்க மாட்டா இறைவனாடி சேர்ந்து விட்டா என நினைக்க என்மனம் இடம் கொடுக்குதில்லை! இவ்வாரம் சனிக்கிழமை என் கனவில் என்மாமி தோன்றி எமக்கு மன ஆறுதல் கூறிச் சென்ற பாசத்தைப் போற்றவா? நானும் பிள்ளைகளும் கவிளிறுப் புறப்பட்டபோது நீங்கள் வந்து வழியனுப்பும் போது நீங்கள் பட்ட மனக்கவலை இன்றும் என் மனதில் இருந்து மறையவில்லை. எம் முன்னே நீங்கள் இனிமேல் எழுந்து வர மாட்டீரே என நினைந்து வடிக்கும் கண்ணீரால் நின் பாதம் தான் வணங்கி நிம்மதியைத் தேடுகின்றோம்!

பேர்பிள்ளைகள் இரங்கலுரை

அப்பம்மா என்று உங்களை நாம் அழைப்போம். நீங்கள் என்றும் எங்களுக்கு உறுதுணையாய் இருப்பீர்கள்! எங்கள் பிறந்த நாட்களை என்றும் மறக்காது நினைவில் வைத்து வாழ்த்து மடல் அனுப்பி எங்களை வாழ்த்துவீர்களே! உறங்கும் நிலையில் உங்களைக் கண்டோம். மன வேதனை கொண்டோம். பந்தம் பிடிக்க அன்று நாங்கள் உங்கில்லாவிட்டாலும் இன்று திரையில் பார்த்த அந்த நேரத்தல் நாங்கள் எழுந்து நின்று எம்கடன் செய்தோம் அப்பம்மா. நீங்கள் எமக்கென வாங்கி வைத்திருந்த பொருட்களைக் கண்டோம்! பெற்றும் கொண்டோம்! நீங்கள்எங்கள் நினைவாகவே வாழ்ந்து வந்தீர்கள் என்று நினைந்து மனம் நிம்மதி தேடுகின்றோம். என்றும் நீங்கள் எம்முடனே இருக்கின்றீர்கள் என்று இன்றும் நினைக்கின்றோம் அப்பம்மா!

- திஷாந். திலக்ஷி (சுவின்)

* * * * *

மூத்த மகளின் இரங்கல் உரை

எனது தாயாரை நான் இறுதியாகப் பார்த்தது பெப்பிரவரி மாதம் 21 ந்திகதி வெள்ளி இரவு 11 மணி அளவில் நான் Dubai க்குப் புறப்படும் சமயம். அப்போது அவ மிகவும் கறுகறுப்பாக இருந்தா. வீட்டை விட்டுப் புறப்படும் தருணம் வந்ததும் மற்றவர்களுக்கு முன்னதாகவே தானாக என்னைப் பிடித்து மூத்தமிட்டு வழியனுப்பினா. இவ்வாறு அவ முன்னர் ஒரு போதும் முன் வந்ததில்லை. இது எனக்கு மகிழ்வாகவும் அதே நேரத்தில் ஏதோ அதிர்ச்சியாகவும் இருந்தது.

24ந் திகதி, திங்கள் மாலை Dubai யில் கருத்தரங்கு நிறைவேறும் தருவாயில் கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் எனக்கு தொலைபேசி அழைப்பு வந்துள்ளது எனக் கூறினார்கள். என்னவாயிருக்கலாம் எனத் திக்குற்றபோது எனக்கு அதிர்ச்சி காத்திருக்கும் எனத் தெரியாது. கருத்தரங்கு நடைபெற்ற ஹோட்டல் அலுவலகத்தினர் “உமது அம்மாவுக்கு மிகவும் கடுமை” என இலங்கையிலிருந்து தொடர்பு வந்ததாகக் கூறி எனது வீட்டிற்குத்

தொலைபேசி எடுத்துத் தந்தார்கள். ஏன் திடீரெனக் கடுமையான வருத்தம் வந்தது என்ப புரியாததால் மறைமுகமாகச் சொன்ன செய்தியை மனம் ஏற்க மறுத்தது. பிறகுதான் உணர் முடிந்து மனம் வெடித்தது. மனதைத் தேற்றியும் தேற்றாமலும் அன்று இரவு என்னு கவிளில் இருந்து வரும் சகோதரரை Dubai விமான நிலையத்தில் சந்தித்தோம். இருவருமாக சேர்ந்து வீடு வந்தபோது எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும் தாயார் ஆழ்ந்த அமைதியில் இருக்கக் கண்டோம். கண்டு இருவரும் புலம்பினோம். எல்லாம் கனவு போல சடுதியாக நடந்து விட்டது.

நாங்கள் பல விடயங்களைச் செய்ய நினைப்பதுண்டு. ஆனால் செய்வதில்லை. தொடங்கிய கருமங்களையும் முடிப்பதில்லை. எங்களுடன் எமது தாயார் பல வருட காலமாக இருந்து பல விடயங்களில் பகிர்ந்து கொண்டு வாழ்ந்த போதிலும் எனக்கு அவஷன் எத்தனையோ விடயங்கள் கதைக்க வேண்டி இருந்தன. ஆனால் ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் முழுகுவதால் ஆறுதலாகக் கதைக்கலாம் எனச் சொல்லாது விட்ட விடயங்கள் பல. கேட்காது விட்டவை பல. மேலும் செய்யாதவை, செய்ய வேண்டும் என நினைத்தவை பல. Dubai ஆல் வந்தவுடன் செய்ய நினைத்தவையும் உண்டு.

எமது அன்னையார் ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்று வரை எமக்கு ஆதாரமாகவும், பலமளிப்பவராகவும் இருந்தார். தமது இரு பிள்ளைகளையும் கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும் மேம்படுத்த விரும்பிய எமது தகப்பனார் அவற்றைப் பாராமலே எமது சிறு வயதில் காலமானார். அன்னையார் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை எமது உணவு, உடல் நலம், மகிழ்ச்சி இவற்றிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து எல்லாவற்றையும் கவனித்து வந்தா. எனக்கு கடைசி நாள்வரை கந்தோருக்கு உணவு கட்டி அனுப்புவது தொடக்கம் பல கருமங்களையும், தனது காரியங்களையும், தனக்குரிய விருப்பமான சமையலையும் தானே இறுதிவரை செய்தார். வீட்டில் நடைபெறும் விடயங்களில் அவரின் அமைதியான ஈடுபாடு உண்டு. பலருக்கு மன நிறைவையும், மனப் பலத்தையும் தந்து கொண்டிருப்பதிலும், வந்தவர்களை உபசரிப்பதிலும், வீட்டுக் கடன்களைச் செய்வதிலும், தியானம், தெய்வ வழிபாடு செய்வதிலும் அக்கறையுடனும், சுறுசுறுப்புடனும் இருந்ததால் அல் வீட்டில் ஒரு சக்தியையும், வேகத்தையும் பரப்பிக் கொண்டிருந்தார். என்னு மனைவியைப் பிள்ளை என்று அழைப்பார். எங்களுக்கு அவ எங்கும் இருப்பதாக உணர்வு. நான் பல சமயம் அவ எங்களுடன் இருப்பதை எண்ணிப் புனகாங்கிதம் அடைவதுண்டு. அன்னையார் வீட்டில் இருக்கும் சுக உணர்வால் வெளிப் பிரச்சினைகள் தாக்குவதில்லை. அவரின் அறிவும், விவேகமான கதைகளும், வாழ்வுக்கான பற்றுதலும் எங்களை எப்போதும் வியப்பில் ஆழ்த்தும். எங்களை அவ கவனித்தா ஒழிய நாங்கள் அவரைப் பார்க்க வேண்டிய தேவை ஏற்படவில்லை. அவ மன நிறைவுடன் இருந்தா. அவ யாரிடமும் குறை காணுவதில்லை. மற்றவர்கள் எவரையாவது குறை கூறினால் அது அவவிற்கு கேட்காது. அவவிற்கு கோபம் வந்ததை நான் காணவில்லை. மற்றவர்களில் சரி பிழைகளைப் பாராது அவர்களை விளங்கி, விரும்பிக் கதைப்பதால் எனது நண்பர்கள் பலர் என்னை விட எனது தாயாருடன் கதைப்பதில் விரும்பம் செலுத்துவது வழக்கம்.

எங்களைச் சந்திக்க வந்தவர்களை புன்முறுவல் செய்து வரவேற்று, விசாரித்து, பாணம் கொடுத்து வழி அனுப்பாது விட மாட்டா. எங்களுக்குள் சாப்பாடு, தேநீர் போன்றவை கேட்க முன்பே வரும். அவ எவ்வாறு விரைவாக அவற்றைத் தயாரிப்பா என்று தெரியாது. ஆனால் எங்களுக்குத் தேவை எனில் அவை வரும். அவ சுகக் குறைவாக உள்ள சமயம் எங்களுக்கு வேண்டிய சாப்பாடு செய்து தந்தபின் அவ மீண்டும் சுகமாகவும், பலத்துடனும் இருப்பதைக் காண்பதுண்டு.

இரு பிள்ளைகளும் கல்வியிலும், தொழிலிலும் முன்னேற்றம் அடைந்ததைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தார். ஆயினும், அவ ஒரு காலமும் படிக்கும்படியோ, ஏதாவது வேறு வேலைகள் செய்யும்படியோ கூறியதும் இல்லை. அறிவுரை வழங்கியதும் இல்லை. நாங்கள் செய்வதெல்லாவற்றையும் கவனமாக விளங்கிக் கொள்ளுவா. நாங்கள் கேட்டால் மட்டும் நாங்களே புரிந்து கொள்ளும் வரையில் விடயங்களை வெளிப்படுத்துவா.

அவைவப்பற்றி நேரில் வாழும் போது தெரிந்து கொள்ள முடியாத உணர்வுகளையும், குண இயல்புகளையும், அறிதிறிகளையும் இப்போது கூடுதலாக எமக்குப் புரிய முடிகின்றது. அன்றாடப் பொறுப்புக்களாலும், கடமைகளாலும் எம்மிடம் உள்ள பொக்கிஷங்களை எம்மில் பலர் பெறுவதில்லை. வாழ்க்கையில் எல்லாப் பரிமாணங்களுக்கும் ஓர் எல்லை உண்டு.

எமது அன்னையார் மறைந்தபின் அவர் எம்முள்ளத்தில் பிரசன்னமாக உள்ளார். கிரிகைகள், கடமைகள் முறைப்படி முடித்ததாலும் பலரும் வந்து துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டதாலும் மனதில் சாந்தி நிலவுகிறது. அத்துடன் அவ மறைந்தாலும் அவளின் வாழ்வும், வாழ்வின் நினைவும் எப்போதும் எங்கு சென்றாலும், எங்கு வாழ்ந்தாலும் உற்சாகத்தையும் உள்ளூர்தோடர்ந்து தந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இத்தருணத்தில் எம் அன்னையாரின் இறுதி நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து ஆறுதல் அளித்தும், தந்தி, தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டும், மடல், கடிதங்கள் அனுப்பியும், மறக்க முடியாத வகையில் உதவிகளும், ஒத்துழைப்பும் நல்கிய உற்றார், உறவினர்கள், நண்பர்கள், இலங்கை வங்கி உத்தியோகத்தார்கள் அனைவருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றிகளை நவில்கின்றோம்.

— சி. திலகநாதன், மூத்த மகன்.

அன்பு மாமிமீன் பிரிவால் துயரதும் மூத்த மருமகன்

மாரியே உங்கள் திடீர் பிரிவை இன்னும் மனம் நம்புதில்லையே! இந்த 25 வருடங்களும் வீடு நிறைந்திருந்தீர்கள். இப்போ வீடே வெறிச்சோடி விட்டது. நாங்கள் எந்த நேரத்திலும் நீங்கள் இருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கையில் வெளியே சென்று வந்தோம். நீங்கள் கடைசி நாள் இரவு உரிமையுடன் இரவு போசனம், மருந்து, தண்ணீர் என்று கட்டிலில் இருந்தபடியே கேட்டு வாங்கி அருந்திவிட்டுப் படுத்தீர்களே. பின்பும் கடைசி வார்த்தையாக “தம்பியின் ‘Call’ வந்து விட்டதா” எனக் கேட்டு வந்தது என அறிந்து

நிம்மதியுடன் நீண்ட துயில் கொண்டு விட்டீர்களே. உங்கள் இரு மக்களும் ஒரே நேரத்தில் உங்களைக் காண வந்ததை நீங்கள் அறிவீர்களோ? அந்தச் சந்தோஷத்தை நீங்கள் எங்களுக்குக் காட்டவில்லை. இனி எப்போ எம் வாழ்வில் உங்களைச் சந்திப்போம். உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்கு நாங்கள் என்றுமே பிரார்த்திப்போம்.

நிறையுமை நீங்காமல் பொறுமையுடன்
அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல
பொறுத்தார்க்குப் பொன்று துணையும் புகழ்
சேர்ந்தவராக வாழ்ந்து வந்தார்

தினைத்துணை செய்தாரை
பனைத்துணை செய்தார் போல் போற்றுவார்

தென் புலத்தார் தெய்வமென
தன் புலத்தார் நீர்த்த திதி தேடி
உண்ணா விரமிருந்து
அந்தணிக்கு தானம் கொடுத்து உண்பார்
மேலும் செயற்கரிய செய்வார்
நிறைமொழி சொல்வார்.

— மீனா நிலகந்தன்

* * * * *

பேரன் திவீனின் இரங்கல் உரை

நான் பிறந்த நாள் முதல் உங்களுடன் தான் இருந்தேன். அம்மா பாடசாலைக்கு கற்பிக்க சென்றபோது நீங்கள் தான் சோறு ஊட்டி வளர்த்தீர்கள். எத்தனை கதைகள் கூறினீர்கள் நான் படிக்கும்போது எனக்கு விரும்பிய சாப்பாடு தந்தீர்கள். பக்கத்தில் இருந்து உற்சாகம் தந்தீர்கள். எத்தனை எத்தனை அறிவுரைகள் கூறினீர்கள். உங்கள் அறிவுரைகளை பொன் வார்த்தைகளாக எடுத்ததனால் பல வெற்றிகளை அடைந்தேன்.

நீங்கள் மறைவதற்கு முதல் நாள் இரவு என்னை கதைப்பதற்குக் கூப்பிட்டு “படிப்பு வரும், யோசிக்க வேண்டாம்” என சில வார்த்தைகளால் வாழ்த்தினீர்கள். காலை எழும்பியபோது நீங்கள் உயிருடன் இல்லையே.

இவ்வாறு அன்பாக என்னுடன் கதைப்பதற்கு யார் உள்ளனர், நான் யாரிடம் போவேன். நீங்கள் இருக்கும்போது ஒளியாய் இருந்த வீடு ஒளியற்று போய் விட்டது. எல்லாரின் மனதில் இடம் பிடித்து கவலையை உண்டுபண்ணி விட்டு நீங்கள் நிம்மதியாய் உறங்கி விட்டீர்களே. பார்ப்பதற்கு உங்கள் முகம் இல்லையே. கேட்பதற்கு உங்கள் குரல் இல்லையே. இனி நான் எந்த ரூபத்தில் உங்களை எங்கு காண்பேன்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்கு என் பிரார்த்தனைகள்

— தி. திவீன் (பேரன்)

அப்பம்மா என்று சொல்லத் தெரியாத வயதில் நான் வைத்த பெயர் தான் 'மம்மா'. 'மம்மா' என்று கூப்பிடுவதில் என்னை விட அவவுக்குத்தான் அதிக விருப்பம். சின்ன வயதில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மம்மா எப்ப வருவா எனப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். மம்மா வந்தவுடன் கொண்டாட்டம் தான். அவ என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு கோயிலுக்கு அல்லது பாட்டி வீட்டுக்குப் போவா. போகும் வழியில் எனக்கு Chocolates, Cool drinks வாங்கித் தருவா. எனக்கு இரண்டு வயது இருக்கும்போது ஒருநாள் மம்மா வெளியில் போய் விட்டா. நான் அவவைத் தேடி ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று 'மம்மா வந்தாவா' எனக் கேட்டேனாம். எனக்குச் சின்ன வயதில் இருந்தே அவவுடன் இருக்க விருப்பம்.

மம்மா தான் எனக்குச் சாப்பாடு தீத்தி விடுவது. நிறையக் கதைகள் சொல்லுவா. மம்மாவின் கதைகள் கேட்பது என்றால் எனக்குச் சரியான ஆசை. தத்துவக் கதைகள், புராணக் கதைகள், ஆச்சியைப் பற்றி, அப்பா, சித்தப்பாவைப்பற்றி மேலும் தனது வாழ்க்கை அனுபவங்களைப்பற்றி நிறைய சொல்லுவா. நான் மம்மாவுக்குப் பக்கத்தில் தான் நித்திரை கொள்ளுவேன்.

யாழ்ப்பாணம் போனால் மம்மா வீட்டில் நிற்போம். எனக்கு மம்மாவின் வீடு நன்றாகப் பிடிக்கும். நாற்சாரம் மாதிரி நடுவில் முற்றம், குசினியில் உள்ள சீமெந்து மேடை, கிணற்றடி, மரங்கள் எல்லாம் பிடிக்கும். மம்மா சமைக்கும்போது நான் சீமெந்து மேடையில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டு இருப்பேன். கதை சொல்லிச் சொல்லி சமைப்பா. பயிற்றம் பணியாரம் மம்மா செய்தால் அதைவிட ருசி ஒன்றும் இராது.

மம்மா சரியான துணிந்த பெண்மணி. கள்ளன் வந்து அவவைக் கட்டி வைத்துவிட்டு எல்லா பொருட்களையும் கொண்டு போனபோது கூடமனம் தளராமல் இருந்தா. ஒருமுறை அதிகாலை இரண்டு மணி இருக்கும் ஒரு கள்ளன் குசினி யன்னல் வழியே பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைக் கவனித்த மம்மா எழும்பி விளக்கைப்போட்டு அவனைப் பார்த்தும் பார்த்தும் புட்டு அவித்தா. கள்ளனோ ஒரே ஓட்டமாக ஓடி விட்டான்.

வளர்ந்தபின் மம்மா எனக்காகப் பக்கத்து அறையில் தான் படுப்பா. ஏதாவது பயங்கரக் கனவு கண்டால் அவவைக் கூப்பிட்டுப் படுத்துக் கொள்வேன். மம்மாவுக்கு எனது நண்பிகளுடன் கதைப்பது என்றால் நல்ல விருப்பம். அவர்கள் வந்தவுடன் தானும் வந்து கதைப்பா. நான் சரியான சொல்லம் என்று எல்லோருக்கும் சொல்லுவா.

மம்மா சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் உள்ளர்த்தம் இருக்கும். நிறையப் பகிழக் கதைகள் சொல்லுவா. நாம் ஏதாவது பிறை செய்தால் நேரடியாகப் பேச மாட்டா. கதையுடன் கதையாக "நீ செய்தது பிறை" என்பதைச் சொல்லுவா. எனக்கு அடிக்கடி கடுங்கோபம் வரும். அதை நேரடியாகச் சொல்லாமல் "பாவம் பிள்ளை நல்லது, வேலை கூடி கஷ்டப்படுகது, கெட்டிக்காரி. கோபமும் இடைக்கிடை வருகது. மற்றாடி நல்லபிள்ளை" என்று சொன்னா. இப்படி எத்தனையோ கதைகள் கதைப்பா. எப்படி இவ்வளவு புத்திசாலித்தனமாகக் கதைக்க முடியும் என நாம் வியப்பதுண்டு.

வெளியில் போவது என்றால் நான்தான் எந்த சாரி உருக்க வேண்டும் என சொல்லுவேன். எது நல்லது என என்னைக் கேட்டு உருப்பா. படித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது தேநீர், கோப்பி கொண்டு வந்து தருவா. தன் உடம்புக்கு ஒத்து வரும் சாப்பாடுகளைத்தானே செய்து சாப்பிட்டால் தான் மம்மாவுக்கு நிம்மதி. என்ன வயது ஆனாலும், எவ்வளவு வருத்தம் என்றாலும் மம்மா தனது வேலைகளை உற்சாகமாகச் செய்வா.

மம்மாவுக்குக் கடவுள் பக்தி அதிகம். காலை, மத்தியானம், இரவு கடவுளைக் கும்பிடுவா. கோயிலுக்குப் போனால் ஒன்பது முறை சுற்றிக் கும்பிடுவா. கோயிலுக்குப் போய் அவசரமாகக் கும்பிட்டு விட்டு வரக் கூடாது. கொஞ்ச நேரம் இருக்க வேண்டும். அப்ப தான் சந்தோஷமாக இருக்கும் எனச் சொல்லுவா.

இப்படி மம்மாவுக்கும் எனக்கும் இடையில் எத்தனையோ விசயங்கள் இருக்கின்றன. அவ என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டா என்பதை என்னால் ஏற்க முடியுதில்லை. உங்களுடன் பகிர்ந்த அந்த இனிய நாட்களை, நினைவுகளை மறக்க மனம் கூடுதில்லையே மம்மா.

— திவானி பபேஷன். London.

* * * * *

எனது மைத்துனியென்று இருந்தாலும் கடந்த 27 வருடங்களாக அவரை நான் அன்புடன் அக்கா என்று தான் அழைப்பேன்.

தனது 75 வருட வாழ்வில்,

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்”

என்பதற்கமைய தனது வாழ்வை

“அன்மிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு”

என வாழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்துள்ளார்.

“இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டே லுன்னை யென்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் னடியின் கீழ் இருக்கவேற்றார்”

இவரின் இறுதிக் காலத்தில் அருகில் இருந்து தினமும் அவருடன் தொடர்பு வைத்து ஆறுதல் கதைகள் சொல்லி அன்பைப் பகிரும் வாய்ப்பைப் பெற எல்லாம் வல்ல சித்தி விநாயகர் அருள்பாலித்துள்ளார் என்பதில் திருப்தியடைகின்றேன்.

— அன்புடன் தங்கை
திருமதி. ம. திருஞானசம்பந்தர்

Mrs. Saraswathy Sithamparampillai passed away peacefully in her sleep on 24rd February 1997. Mami, as she was to me, will remain in my memory as a lady of great character, integrity and dignity. Her modesty and contentment with things in life concealed a very sharp mind.

I have always admired her for her courage and determination with which she had brought up her sons who are testimony of her wisdom and strength of character. She was a quiet pious person who instilled the right attitudes and values in her sons and helped them to achieve great heights in their careers and success in their lives.

She was very thoughtful, kind hearted and generous person who would go out of her way to help others, but never liked to trouble other people for her own needs.

It was truly a great consolation to her family to witness the many sympathizers who came to pay their last respects to her.

- KAMALA MAHADEVA

London

* * * * *

We are shocked to hear about Mami's sudden passing away. We never expected her to leave all of us. She looked healthy. She was able to participate in all the work and conversation. We remember her as a very gentle soft spoken lady with full of wisdom and intelligence. She has always given the right advice to people when it was needed.

We came to know Mami about 25 years ago when my sister married her elder son. Right from the beginning she impressed us as a very affectionate sensible and intelligent lady.

In spite of being widowed at a relatively young age, she was able to guide and educate her two sons who are occupying very important positions in their chosen fields.

She was always available to help and support her friends and relations who needed it. Her wisdom and knowledge were a source of inspiration to others and she shared these qualities with others.

May her soul rest in peace

- Dr. THEVARAJAKONE AND (Mrs) Dr. RAJALAKSHIMI

London

அன்பு, பண்பு இனிய நெஞ்சம் படைத்த மாமி

கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாக மிகவும் அந்நியோன்யமாக காலம் சென்ற எங்கள் மாமியுடன் பழகும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிட்டியது. வாசலுள் வருமுன் மிகவும் குதூகலமாக வரவேற்பா. எல்லா சம்பாஷனையிலும் துடிப்போடு பங்குபற்றி எல்லாரைப் பற்றியும் விசாரித்து உபசாரங்கள் செய்வா. அவரின் ஆசை வார்த்தைகள் எமக்கு உற்சாகம் அளிக்கும். சகல வைபவங்களிலும் விருந்துபசாரங்களிலும் தன் சுகவீனங்களைப் பொருட்படுத்தாது பங்குபற்றி சிறப்பிப்பா. அவரின் வீட்டிற்குச் செல்லும்போதெல்லாம் ஏதாவது பாண்டிருந்தியோ, அல்லது உணவு உண்டோ அல்லாது வீடு திரும்ப முடியாது. அவ்வளவு உபசாரம் செய்து உள்ளன்புடன் பழகுவா. அப்படிப்பட்ட மாமியை இவ்வளவு விரைவில் இழக்க வேண்டி ஏற்பட்டது நாங்கள் செய்த துரதிஷ்டமாகும். அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக.

- திருமதி. ம. சிவலோகநாதன். கொழும்பு 6.

எங்கள் மம்மா

மம்மா இயற்கையில் இரக்ககுணம் கொண்டவர். வீடு தேடி வரும் விருந்தினர்களை இனமுகத்துடன் வரவேற்று சுகதுக்கங்கள் அறிந்து தனது கையால் தயாரித்த தேநீர் அருந்தாமல் செல்ல விடமாட்டார். தன்னால் இயலா விட்டாலும் தனது தேவைகளை மற்றவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தாமல் தானே செய்யும் வழக்கமுடையவர்.

நாம் 1991 ம் ஆண்டு கொழும்பு வந்து அங்கு தங்கி பாடசாலை சென்று வரும்போது பாசத்துடன் புதினங்கள் அளவளாவுவார். உணவு நேரங்களில் பக்கத்தல் நின்று அன்பாக உபசரிப்பார்.

நாம் எமது வீடு சென்ற பின்னரும் எமது சுகம் அடிக்கடி விசாரிப்பார். நாம் அவரை பார்க்க சென்றால் உணவு உண்ணாமல் செல்ல விட மாட்டார். அப்படிப்பட்ட அன்பான மம்மா எம்மை விட்டுச்சென்றாலும், அவரின் அன்பும், பாசமும் என்றும் அவரை எமக்கு நினைவூட்டும். எமது அன்பான மம்மாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.

- சுகிஷ்ணா சிவலோகநாதன்
விபீஷ்ணா சிவலோகநாதன்

* * * * *

மாமியின் செய்தி கேட்டு மிகவும் கவலையடைந்தோம். அம்மா 1 மாதத்திற்கு முன் வர இருந்தவ. வந்திருந்தால் மாமியுடன் கதைத்திருக்கலாம். தனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று மனவருத்தப்படுகிறா. எங்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவாக தம்பி நின்றிருப்பார்.

மாமிக்கு கடைசி நேரத்தில் என்ன வருத்தம் வந்தது. அவவிற்கு வருத்தங்கள் வந்து நன்றாகக் கஷ்டப்பட்டு விட்டா. நாங்கள் கொழும்புக்கு வந்தபோது இனி எங்களைத் தான் காணமாட்டா என்று சொல்லி அழுததை நினைக்க பெரிய கவலையாக இருக்கு. அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய கடவுளை வேண்டுகின்றோம்.

- க. திலகவதி, நாவற்குழி

அம்மாவின் மாமி என்றாலும், எங்கள் எல்லோருக்கும் பாசம் நிறைந்த மாமியே,

நாவற்குழியில் மாமி வீடு என்று ஓடி ஓடிப் போவோம். கொழும்பிலிருந்து வரும்போதும் எங்களுக்கு ஆசையுடன் பல் பொருள் கொண்டு வருவீர்கள். தம்பி யசந்தன் உங்களைக் காணக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. அவனும் நாங்கள் மாமி என்று பட்சமாக கதைப்பதனால் உங்களைப் பார்க்கத் துடித்தான். நாங்கள் இடம்பெயர்ந்து போகும்போது உங்கள் ஊராகிய உசனில் உங்கள் காணியில் தான் குடியேறினோம்.

உசன் கந்தகவாமி கோவிலில் கும்பிடும் போதும் உங்கள் ஓநாபகம் வரும்.

உங்கள் விருப்பத்தின் படி நாவற்குழி சித்திவிநாயகருக்குக் குத்து விளக்கு (28-04-96) அன்று அப்பாவுடனும் அண்ணாவுடனும் சென்று அன்பளித்தோம்.

ஆண்டவன் கிருபையால் நீங்கள் சுகமாக இறைபதம் எய்தினீர்கள். உங்கள் பிரிவு அம்மம்மா, அப்பா, அண்ணா-அவை மற்றும் நாவற்குழியூர் உறவினர் அயலவர் எல்லோருக்கும் மிகவும் துயரமாகத்தானுள்ளது.

- உங்கள் அன்பை மறவாத
பேத்தி தனுஷா கணேசானந்தன்.
நாவற்குழி 1997-03-07

* * * * *

அன்பான தம்பி திலகநாதன் அறிவது உங்களது அன்பான தாயார் மறைவு கேட்டு பெரிதும் கவலை உற்றோம். உங்கள் அம்மா கொழும்புத்துறைக்கு வரும்போது எங்கள் வீட்டிற்கும் வரத் தவறுவதில்லை. உங்கள் வீட்டிற்கு வந்த போதெல்லாம் அவ எங்களை என்றும் அன்போடு ஆதரித்தவா. எனது மகனின் திருமணத்திலும் பங்குபற்றியதை மறக்கவில்லை. உங்களுக்கு மாத்திரம் அவ தாயல்ல, எங்கள் எல்லோருக்கும் அவ தாய் போன்றவா. அவளின் ஆத்மா அமைதி பெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

- பொ. சிவ்ரிகாசம், கொழும்புத்துறை.

* * * * *

எனது அருமை மைத்துனி (அத்தாச்சி) சிவபதம் அடைந்த செய்தி வீரகேசரி பத்திரிகை மூலம் தான் அறிந்தோம். அதுவும் எனக்கு நேற்று முன்தினம் கையில் கிட்டியது. நான் பிள்ளைகட்கும் தெரியப்படுத்தினேன். உங்களுக்கும், எங்களுக்கும் அன்பான, ஆதரவான ஒரு பெரிய நிழல் மரம் திடீரெனச் சாய்ந்தது பற்றி நானும் பிள்ளைகளும் பெரும் கவலை அடைந்தோம். அத்தாச்சியின் பெயருக்கேற்ற முக அழகும், சாந்தமான குணமும், தன்நலம் இல்லாத வாழ்வும் ஒரு நாளும் எங்களால் மறக்க முடியாதது.

- கு. கமலேஸ்வரி, பாலையூற்று, திருமலை.

Heard the demise of your beloved mother over the SLBC I am deeply grieved. Please accept my deepest sympathies.

She is a very simple and god-fearing lady. She has been loved by all and all the people (specially of Navatkuli) loved her, I can still remember her smiling face. Last time when I met her, she inquired about the health of each and everybody of Navatkuli. She never failed to inquire about the condition of Siththyvaniyagar Temple. Do not worry, she will be safe in the Kingdom of Lord Siva.

- S. SATGURUNATHAPILLAI

Ranee Vasam, Navatkuly

* * * * *

உள்ளங்களை தன் அன்பால் ஈர்த்து பழகும் பாங்கினாலும், எப்போதும் இன்முகம் காட்டும் பண்பினாலும் எனது உள்ளத்தில் ஒரு பூரண மாதாவாக நிறைந்துள்ள சரஸ்வதி அம்மையார் இன்று இவ்வுலகில் இல்லையே என்று எண்ணும்போது நெஞ்சில் ஒரு நெருக்கீடு.

எமக்கு இப்படி எனில் தாய்க்கு தாயாகவும், தந்தைக்குத் தந்தையாகவும், எல்லாமாகவும் அம்மையாரை கண்ட புத்திரர் சோகம் உரைக்கப்பாலதன்று.

ஆயின், புத்திரர் இருவரும் தாயாரை ஈற்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கச் செய்த பேற்றினர் ஆயினர். அன்னையின் மடியில் குழந்தையாக இருந்து வளர்ந்து இன்று சான்றோனாய் உலகெல்லாம் மதிக்கும் உயர்ந்தோனாய் அன்னை மகிழவும், அவளை இறுதி காலங்களில் தாங்கி பேணிய தன்மையும், திலகநாதனுக்கும், அவர்தம் பாரியாருக்கும், குழந்தைகளுக்கும் மனத்தில் ஒரு நிறைவைத் தந்து நிற்கும்.

நாம் சரஸ்வதி அம்மையாரை - தூய ஆடை தரித்த வெள்ளை பண்பூண்ட, தூய உருப்பளிங்கு போன்ற கலைமகளாகவே கண்டோம்.

அன்னையின் ஆம்மா சாந்தி பெறுவதாக!

- R. நடராஜா, பிரதிப் பொது முகாமையாளர், இலங்கை வங்கி.

* * * * *

TRIBUTE

The sudden and the least expected but most peaceful passing away of Mrs. Saraswathy Sithamparampillai has created vacuum in her family.

Fate played its role against her in the early years of her life. She lost her loving husband when she was just 34 years of age and had to bear the burden of bringing up her two sons.

She faced the challenges and shouldered her responsibilities with determination and courage.

The academic and professional accomplishments and the career elevation of both her sons are no doubt the hard earned success of her dedication and commitment in life.

And in the later part of her life she had led an absolutely contented life. It would have been proud moments for her to see her elder son as a senior banker in the society while giving his invaluable contribution in the field of education computer technology in particular.

She would have been equally proud to see her younger son as an administrative officer in Switzerland.

The well being of her daughters-in-Law and the grand children has undoubtedly added to her comforts of mind. But her unfailing smile of contentment on her face always depicted her simplicity and virtues.

Personally, I miss the kindness and affection that she showered in me. Deep down in my heart I suffer an unbearable pain when I recall the generosity Mrs. Saraswathy Sithamparampillai used to show in receiving and entertaining guests or even strangers at her home.

The only consolation the members of her family, her relatives friends and associates have is that she has had a peaceful death which the world at large is generally deprived of.

May her soul rest in peace.

- P. SUNTHARALINGAM

MIS. Division, Bank of Ceylon

* * * * *

Mrs. Saraswathy Sithamparapillai of Navatkuli passed away peacefully in her sleep last week at her home in Wellawatte. She was a very kind lady who led a simple life. All those who had met her will remember her pleasant smiles and endearing ways.

She became a wisdom rather early in life and had to shoulder the responsibility of bringing up her two sons. To them, she played the role of a father and mother very effectively. Ensuring a proper education and bringing her children up in a religious and disciplined environment was her prime concern. She was happy that she was able to send them to the university and make them professionals.

During the late 1960s she shifted her residence to Colombo only to be with her sons who were then eligible bachelors. Whilst in Colombo, her sole occupation was cooking for them and providing them with whatever comforts she could.

Her sons friends became her friends too, she treated them lavishing from her kitchen and everyone of them looked forward to meeting her too on their visits to her sons. She would even contribute to discussions her sons used to have with their friends. Her views were often illuminating.

Even as mother-in-law, she was exceptional. She would gladly share the household chores with them and partake in lively conversations with visitors. The grand children enjoyed her company.

To me, she was a loveable lady whom I always looked forward to meet whenever I visited her sons who are my close friends. Now that she is no more, I miss her as much as her family members do. They have lost the beacon of their home. May God Bless her.

- M.C.M. IQBAL

* * * * *

என் இளமைக் காலத்திலே என் தாயாரின் வயதையொத்த சில பெண்கள் என் மேல் அன்பும், மரியாதையும் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இவர்களுள் முதன்மையானவர் நண்பர் திலகநாதன் அவர்களின் அம்மா. தான் பேற்ற மக்களோடு என்னையும் தன் மகனாகக் கருதி அன்பு செலுத்தியவர் அவர்.

நான் ஒருநாள் (1970 ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில்) திலகநாதனைச் சந்திப்பதற்காக அவர் அப்போது தங்கியிருந்த வீட்டிற்குச் சென்றேன். அவர் முன் மண்டபத்தில் அமர்ந்திருக்கவே அங்கிருந்து அவருடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்தேன். சிறிது நேரத்தில் திலகநாதன் ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைத் தந்து அதைப் பலமாக வாசித்துக் காட்டச் சொன்னார். நானும் பலமாகவே வாசித்தேன். சிறிது நேரத்தில் உள்ளேயிருந்து வெளியில் வந்த திலகநாதனின் அம்மா என்னை ஆச்சரியமாகப் பார்த்தார். “நான் வானொலியில் ஏதோ கேட்கிறதாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்” என்றார். அவர் சொன்ன வார்த்தைகளில் பொய்யான ஆச்சரியமோ, கிண்டலோ இருக்கவில்லை என்பது அவர் கூறிய முறையிலிருந்து புரிந்தது.

ஒரு அறிவிப்பாவர் என்ற முறையில் எனக்குக் கிடைத்த பாராட்டுகளில் இதுவே மகத்தானது என்று இன்றுவரை நான் நினைக்கின்றேன். நண்பர் திலகநாதனின் அம்மா பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் இன்றைய தலைமுறையுடனும் சிக்கல் ஏதும் இல்லாமல் இயல்பாய் அப்போடு பழகக்கூடியவர்.

- ஜோர்ஜ் சுந்திரேசுரன்.

முன்னாள் வானொலி அறிவிப்பாளர்.

இல்லறம் நல்லறமாக அமைவதற்கு பெண் மனைத்தக்க மாண்புடையாளாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர் தான் திருமதி. சிதம்பரப்பிள்ளை. எங்களுடன் அன்புடனும், ஆதரவுடனும் நடந்து கொண்டதால் எல்லோரும் அவரை அப்பம்மா என்றே அன்புடன் அழைப்போம். இனிய முகத்துடன் எம்மை வரவேற்று பண்போடும் பாசத்துடனும் புகிய அப்பம்மா இறந்த செய்தி கேட்டு ஆழ்ந்த அதிர்ச்சியும், அளவிலாத துக்கமும் அடைந்தோம். மாணவர்களிடமும், உத்தியோகத்தார்களிடமும் அப்பம்மா பெருமதிப்புக்குரியவராக திகழ்ந்தார். சைவசமயத்தின் உண்மைப்பொருளை உணர்ந்து அந்நெறியில் தன்னை அர்ப்பணித்தவர். அறம், பொருள், இன்பத்தை அனுபவித்த அப்பம்மா வீடு பேறு அடந்து விட்டார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.. அவரின் புத்திரர்களுக்கும் குடும்பத்தவர்களுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

— பா. நட்சாணி.

கம்பியூட்டர் பயிற்றுனர், IMCS கொழும்பு 6.

* * * * *

எங்கு சென்றீர்கள்! எங்கு சென்றீர்கள்!

எம்மம்மா எங்கு சென்றீர்கள்

அம்மாவாக்கு இலக்கணமாய்

அவனியில் திகழ்ந்த நீங்கள்

சொல்லாமல் கொள்ளாமல்

தாரதேசம் சென்றதேனோ

அம்மா உங்களைக் கண்டு

ஆறுமுகம் ஆனபோதும்

ஆறாமல் உங்கள் முகம்

அகமதிலே நிற்குதம்மா

புன்னகை மாறாத

புனிதமுகம் காணாமல்

பிள்ளைகளாய் நாங்கள் இங்கு

புலம்பி நிற்கின்றோம் அம்மா

— நிர்மலன் மாஸ்டர்.

முகத்துவாரம், கொழும்பு 15.

* * * * *

உங்கள் தாயார் சிவபுரம் அடைந்த செய்தி கேட்டு நாங்கள் கவலை அடைந்தோம். அவரின் நல்லகுணமும், சாந்தமான தன்மையும் எங்களை மிகவும் கவர்ந்தது. அவைடன் கடைசி நாள் ஞாயிறு மாலை (23-2-97) அவ எங்கட்களுடன் மிகவும் அன்பாகக் கதைத்து அவரின் உடல் நலயின்மையையும் கருத்தில் கொள்ளாது வரவேற்றதை நாங்கள் என்றும் மறக்கவாட்டோம்.

— க. ஹரிகர்ன்.

527, காலிவீதி, கொழும்பு 6.

அம்மா!
என் தம்பி!
இங்கே வருங்கோ,
திலகநாதன் கூப்பிட்டார்.

உள்ளேயிருந்து ஒரு அம்மாவின் உருவம்

நெற்றியிலே விழுதி!
தீட்சண்யமான பார்வை
கூரிய மூக்கு
வாரிக்கட்டிய கேசம்

மேதுவாகவும், நிதானமாகவும் வந்தவருக்கு திலகநாதன் என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். “அம்மா இவர்தான் நம் பக்கத்து வீட்டு சேல்வராசா”. இது அம்மாவின் எனக்கு ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்பு. இது 1977 ம் ஆண்டு பிற காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வு. அந்த சந்திப்புக்குப்பின் அடிக்கடி அம்மாவை சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டியவை ஏராளம், ஏராளம்.

அவர் இறைபாதம் சேரும் வரை அந்த சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்த வண்ணமே இருந்தன. அதனால் அவருடைய நினைவுகளை எங்கு தொடங்குவது? எதைக் கூறுவது? எதை விடுவது? எப்படி முடிப்பது என அங்கலாய்த்து நிற்கின்றேன். அம்மாவைப் பற்றி நினைக்கும்போழுது முதல் என் நினைவிற்கு வருவது அவரது குணவியல்பு, யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தாத வகையில் பேசுவதும், மற்றவர்கள் கூறுவதை நிதானமாக உள் வாங்குவது அவரது சிறப்பு இயல்பாகும். எந்த ஒரு வீட்டில் நடக்கும் நிகழ்வு சம்பந்தமாகவும் யாரிடமும் தனது அபிப்பிராயத்தைக் கூறமாட்டார். குறிப்பாக, அந்த நிகழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்ட நபரிடம் அவர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கருத்துக்கள் இருப்பின் கூறமாட்டார். அந்த நபரின் மனம் புண்படக் கூடாது என்பதற்காக.

நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கும் சமயங்களில் நான் அவரை அடிக்கடி சந்திப்பது வழக்கம். என்னைப்போல அவரின் மகன்டம் பணிபுரியும் ஆரியநாசா என்பவரும் நோய்வாய்ப்பட்ட குழந்தையிலுள்ள கூட தாராளமாய் மனம் திறந்து பேசுவார். தன் அடி மன ஆதங்கங்களை எடுத்துரைப்பார். குறிப்பாக தன்னுடைய இளைய மகனை சந்திக்க முடியாமல் போய் விடுமோ என்ற அச்சம் அவருடைய நீண்ட சம்பாசனையில் மிளிரும். இளைய மகன் சுவிலில் இருந்ததால் அவர் அடிக்கடி தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்வதில் தாமதம் ஏற்படும். அந்த வேதனையைக் கூட என்னிடம் பகிர்ந்து கொள்வார்.

என்ன சிறு விடயமாக இருந்தாலும் என்னுடன் மனம் விட்டுக் கதைப்பதில் அவருக்கு ஒரு ஆதம் திருப்தி ஏற்படும். அந்த நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் சம்பாஷனையை தவிர்க்க முற்படுவேன். அந்த அம்மா தன்னுடைய மன உணர்வுகளை பேசித் தீர்ப்பது போல என்னுடன் சம்பாஷித்துக் கொண்டே இருப்பார். அவருடைய ஆதம் திருப்திக்காகவே நான் தொடர்ந்து அவருடன் சம்பாஷிப்பேன். அதனால் அவருக்கு ஒரு மன ஆறுதல் ஏற்படுவதை நான் அவதானிக்கத் தவறுவதில்லை.

எல்லோரையும் இன்முகத்துடன் வரவேற்கும் அந்தத் தாய் நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்தது போதும் என்று எண்ணியோ எங்கனையெல்லாம் ஏங்க விட்டு விட்டு முடிவில் பாதங்களில் பூஜை மலராக அங்கமித்து விட்டார்கள்.

- A. F. சேல்வராசன், 32வது ஒழுங்கை, கொழும்பு 6.

DIVINE LADY SARASWATHY

You have been a symbol, a shining light, an embodiment of compassion, love, kindness, virtue, wisdom, grace, peace, honesty, faith and hope. You were an angel to your divine parents. You were born to brighten them. You were born to please the ancestors. You were born to grace the posterity. Your beauty and your brain were praised by your parents as a glorious gift from God. You were a wonderful sister of grace, sympathy, understanding, compassion, charm, love and peace for your beloved siblings. The elder brother has gone and so the younger. The youngest is telling the 'TALE' of legendary septuagenarian sister to the posterity for many many years to come.

You were a responsible and intelligent student for your teachers. When you were married, you were a devoted, dutiful, responsible, loyal and loving wife, consort, help, partner, adorable student of your husband who deserved such support and praise because he was a man of gentleness, maturity, knowledge, experience and magnanimity.

When he demised too early in life you suffered in silence of which we all shared.

You were an ideal mother to your children. You were an understanding mother - in - law to your daughters - in - law.

You have won the hearts of your grand children.

You loved the nephews and nieces and their children, in - laws, and their children.

You are an angel and divine lady in our hearts forever.

Your brain was wonderful and whilst praising, paying tribute and appreciation I wish to share with you, and you all appreciative intellectuals about the brain, its mystery, miracle, beauty and neurophysiology.

"Human brain is an enchanted loom where millions of flashing shuttles weave a dissolving pattern, always a meaning pattern, though never an abiding one, a shifting harmony of sub-patterns. It is as if the Milky way entered upon some cosmic dance.

Each brain cell (neuron) contains a vast electrochemical complex and a powerful micro-data processing and transmitting system that despite its complexity, fit on the head of a pin. Each of these brain cells looks like a super octopus with a central body and tens, hundreds or thousands of tentacles.

The increase in the level of magnification, each tentacle is like the branch of a tree, radiating from the cell centre or nucleus.

The branches of the brain cell are called dendrites (defined as

"natural tree-like markings or structures"). One particularly large and long branch, called the axon is the main exit for information transmitted by that cell.

"Each dendrite and axon may range from a millimetre to 1.5 metres in length and all along and around its length are little mushroom-like protuberances called dendritic spines and synaptic buttons.

(Synaptic means the pairing of chromosomes of paternal and maternal origin before the reducing division; an interlacing or enveloping connection of a nerve-cell with another enveloping connection of a nerve-cell with another).

Moving further into the super microscopic world, we find that each dendrite spine/synaptic button contains bundles of chemicals which are the major message-carriers in our human thinking process.

A dendritic spine/synaptic button from one brain cell will link with a synaptic button from another brain cell, and when an electrical impulse travels through brain cell, chemicals will be transferred across the minute, liquid filled space between the two. This space is called the synaptic gap.

The chemical "slot into" the receiving surface creating an impulse that travels through the receiving brain cell from whence it is directed to an adjoining brain cell.

Although simply illustrated, the cascade of biochemical information that surges across the synapse is awe-inspiring in its volume and complexity. It is in microscopic terms, a Niagara Falls.

A brain cell may receive incoming pulses from hundred of thousands of connecting pointing every second. Acting like a vast telephone exchange, the cell will instantaneously compute microsecond by microsecond, the same data of all incoming information and will redirect it along the appropriate path.

As a given message or thought or re-lived memory is passed from brain cell to brain cell, a biochemical electromagnetic pathway is established. Each of these neuronal pathways is known as memory trace"

Each time you have a thought, biochemical electromagnetic resistance along the pathway carrying that thought is reduced. It is like trying to clear a path through a forest. The first time is a struggle because you have to fight your way through the undergrowth. The second time you travel that way will be easier because of the clearing you did in your first journey.

"Each of the ten billion neurons in the human brain has a possibility of connections of one with twenty-eight noughts after it!

"The total number of possible combinations/permutations in

the brain if written out would be I followed by 10.5 million kilometres of noughts."

Such is the natural beauty of the brain. Your marvellous brain has stopped working in the early hours of the 24th February 1997 and I sadly and helplessly witnessed the Nature's/Gods' process of disorganisation and of the dispersal of Atoms and Electrons not only of the beautiful brain but also of the whole Mortal Remains to join the cosmic power and to join all in the earth in particular and the Universe in general.

- DR. V. THIRUGNANA SAMBANTHAR

M.Com.Ph.D., ACIS (LOND), ACA
FCCA (LOND), FCMA (LOND), MCIM (LOND)

* * * * *

கண்ணீர் அஞ்சலி

பெற்றோரின் ஆசை மகளாய்,
உற்றோரின் நற்பண்பு நங்கையாய்
சகோதரர்களின் பாசாரி தங்கையாய்
அனுதாபரிக்க அன்பு அக்காவாய்
அறுகவையுடன் வளர்த்தவராய்
அன்பால் அடிமையாக்கியவராய்
விவேக, நல்லொழுக்க மாணவியாய்
கைப்பிடித்த கணவரின் பக்திரி பத்தினியாய்
மங்கல மனையாட்சி செய்தவராய்
அருளும், பொருளும் சேர்ந்தவராய்
வானுறையும் தேய்வத்தில் வைக்கப்பட்டவராய்
மைந்தர்கள் இருவருக்கும் அன்புத் தாயாய்
இளவயதில் தலைவனை இழந்தவராய்
நாற்பது ஆண்டுகளாய் தாய்தந்தையாய்
இருவரையும் இரு கண்ணெனக் காத்தவராய்
பல்கலைக் கழகம் வரை கற்பித்தவராய்
பட்டங்கள் பெறுவித்தவராய்
மக்கள் இருவரையும் பதவி பெறுவித்தவராய்
மக்கள் இருவரும் சான்றோர் எனக் கேட்டவராய்
என்னோற்றாண்கொல் எனும் புகழ் கேட்டவராய்
திருமணம் செய்து வைத்தவராய்
மருமக்கள் மதிப்பு பெற்றவராய்
அன்பும், அருளும் சேர்த்தவராய்
எவ்வலகுக்கும் சிறப்பானவராய்
பேரப்பிள்ளைகளின் பாசப் பேத்தியாய்
பேத்தியின் திருமண விழா கண்டவராய்

சீமைக்கு வழி அனுப்பி வைத்தவராய்
 பூட்டப்பிள்ளை காணலாமென எண்ணியவராய்
 எல்லாம் நலமே, இனிதே என்பவராய்
 பாசத்தின் பிறப்பிடமாய்
 அன்பின் அழுதாய்
 அன்பின் ஊற்றாய்
 அன்பின் திருவுருவாய்
 எல்லாம் நல்லவராய்
 பண்பின் சிகரமாய்
 மனைக்கு மாணிக்கமாய்
 குடும்ப மணிவிளக்காய்
 பொறுமையின் இலக்கணமாய்,
 தருமத்தின் தாயாய்
 வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவராய்
 ஆயிரம் பிறை காணாததாய்
 தொளாயிரம் பிறை கண்டவராய்
 எம்மை விட்டுப் பிரிந்தவராய்
 இறைபதம் பெற்றவராய்
 ஆறாத்துயரில் எம்மைபாராதவராய்
 நாம் வடிக்கும் கண்ணீரைக் காணாதவராய்
 அதில் நாமே நிகக்கும் சோகந்தனைக் கேளாதவராய்
 விண் நோக்கிச் சென்றீர்களோ ?
 எம் அன்புத் தெய்வமே, விண்ணிலிருக்க, மண்ணிலிருந்து
 எம்மடல் இதுவோ! தெய்வத்தாயே கேளுமம்மா.

* * * * *

- சகோதரர் : கலாநிதி வே. திருஞானசம்பந்தர் (யாழ்,
 திருஞானாஸ் ஓடிற்றேஸ்)
 மக்கள் : திலகநாதன், உதவிப் பொது முகாமை
 யாளர் (AGM) இலங்கை வங்கி
 தலைமையகம், கொழும்பு
 தில்லை நடேசன், நிர்வாக
 உத்தியோகத்தர் சுவிஸ்
 மருமக்கள் : திருமதி. மீனாம்பிகை திலகநாதன்,
 முகாமை இயக்குனர், IMCS நிறுவனம்
 திருமதி. சீவசாந்தி தில்லை நடேசன்,
 சுவிஸ்
 பேரப்பிள்ளைகள் : திருமதி. திலாணி சபேஷன் (U. K.),
 திலிபன் (IMCS இயக்குனர்),
 திராந் (சுவிஸ்), திலக்ஷி (சுவிஸ்)

பேர மருமகன்	:	Dr. A. சபேஷன் (U. K)
மைத்துனிகள்	:	நாவற்குழி திருமதி. பொன்னம்பலம் இரத்தினேஸ்வரி, நாவற்குழி திருமதி குமாரசாமி பூமணி, யாழ் திருஞானாஸ் திருஞானசம்பந்தர் மனோன்மணி
சகோதரர்களின் பிள்ளைகள்	:	திருமதி திலகவதி சணேசாவந்தன் (நாவற்குழி), மனோகரன் (கொழும்பு) Reader M. Sc. Computer Science கமலகுமார் (U. K), சபேஸ்குமார், குமாரிகா, திருக்குமரன், திருக்குமரிகை
மற்றும்	:	நாவற்குழி கணேசாவந்தன், D. C.
சகோதரர்களின் மருமக்கள்	:	திருமதி. தயாளினி மனோகரன் D.S. MV (கொழும்பு)
சகோதரர்களின் பேரப் பிள்ளைகள்	:	சசிவன், வஜீவன், தனுசா, யசந்தன், கபிலன், மதுவந்தி

* * * * *

— SARASWATHYAMMA 1921 - 1997 —

The year 1921 was an important year in the history of Education in general and University Education in particular.

Saivapperiyar Muthiah Vettivelu and Selvachseemarty Sinnamma were involved in prayers and worshipping the Goddess Saraswathy, to invoke HER blessings, to advance the Education of their son then four years, their fraternity the society and the Country.

The University College was opened by H.E. Governor in this year. This has made an indelible mark and milestone in the History of Ceylon in general and Education and University Education in Ceylon in particular.

While all the intellectuals and educationalists of the day celebrated the event, a baby girl was born in the village of Navatkuli which is a glorious and Salubrious village next to Jaffna. Navatkuli was then famous for its Railway station, the stop and just before Jaffna. It is here that the baby girl was born.

She has been named as "SARASWATHY" by her religious parents to please the Goddess of Saraswathy. This has invoked tremendous blessings and their prayers were well answered with improved education to the country at large and to the family in particular.

Goddess Saraswathy is not only for Hindus but for all; SHE is a Universal Goddess to whom we all, look up for knowledge. Goddess has no barriers or boundaries. For the dear parents their loving baby daughter was a glorious gift from God. They might have or not, presumed that their daughter was a reincarnation of Goddess, Saraswathy but Amma's youngest brother Thirugnanasambanthar as a toddler then thought of her as so. She was very fond of this brother and he too was always with her twenty four hours.

Whenever loving people used to inquire her brother to find out his response "Who are you?" The toddler would used to say "Akka Thamby" meaning he has been pet named so and all relatives and friends have been calling him "Akka Thamby".

Her parents were Mr. & Mrs. Vettivelu. Vettivelu (1885-1954) was a man of peace, simplicity, contentment and deeply wedded to right living.

He was embracing divine peace at his own self, first, his family second and his society third. He was not heard at far off places because he was a man of modest traits. His charismatic charms or mellifluous words were not surfaced as he was a man by himself first engaged solely in right living.

He was a vegetarian brought up his children in the same manner. His thoughts and words of wisdom have been lately collected, codified and published as a hand book. "SUCCESS IN LIFE IS IN YOUR HAND". A divine motivational leverage to inspire, instill, and interplay faith, love, hard work, morality, perseverance, contentment, peace, forbearance, enthusiasm, imagination, foresight, co-operation, self-confidence, initiative, self-control, concentration and profiting by failures. Seven thousand copies have been printed in 1989 and exhausted within few months. Cultural Hall and An Illum are constructed at Navakuli by her brother Thirugnana sambanthar in parents' memory. The only way to have peace is through love; logically and rightfully "LOVE THYSELF, THE FAMILY AND SOCIETY" in that order. A person who really loves himself will never entertain harmful thinking into his head will not listen to evil things, refuses to see evil stained words, things, matters, money and men.

Therefore he should do the right thing, right communication, right food, right virtues, right wisdom, right friends, right action. These principles are not new to the world.

Saints and sages over the years have preached these principles, to perpetually promote the prospects of permanent peace to achieve, plenty, prosperity and paradise to earth.

The cost effective, sophisticated, invincible and invisible weapon to combat conflict in person, community, nation or in any organisation is only one and one only. Nothing else. Everybody is

having. Everybody has inherited, born with it. It is not new but old as the world it self. It is within everybody. They use it and gain it. They do not use it. Lose it. It expands by usage. Shrinkage by disuses. It is costless. It is bountious. It is invisible and invincible; That is one and one only. That is 'Love' it must be spontaneous and without expecting anything in return. This is the type of Love Saraswathy Amma had towards everybody she happened to meet.

Therefore she is still a guiding star directing, dominating the beloved who reciprocated to obey and to do the right thing, right action leading to complete harmony and peace of mind.

Knowingly or unknowingly she has been following the most Ancient teaching. *"The only way to bring peace to the earth is to learn to make own life peaceful"* - Buddha's Little Instruction Book by Jack Kornfield.

Saivaperiyar Muthiah Vettivelu preached and promoted this among other things of wisdom and virtues. So did her daughter who practised. She never infringed the rights and privileges of others. No one infringed her rights. Hence she lived a life of peace, harmony tranquillity and serenity with her self, her home.

One elder brother Ponnampalam (1917-86), Younger brother Kumarasamy (1924-85) and youngest brother Thirugnanasambanthar.

Saraswathy Amma married Sithamparapillai in 1937. He was a teacher but discontinued him self to look after his ancestral properties. There were two children, Thilaganathan and Thillainadesan. Sithamparapillai died in 1956. Thilaganathan and Thillainadesan have graduated at very young age like their maternal uncle. Thilaganatham worked in Radio Ceylon and later in 1969 Joined Bank of Ceylon as staff officer. He married Meenabhihai in 1971. Later he qualified himself with AIB, MBA, ACMA, MIM. He is now an Assistant General Manager at Bank of Ceylon Head Office. He has two children, Thilanee and Thileepan. Both did BBA program of the American University and now doing MBA in UK, CIMA in Sri Lanka respectively. Thileepan is also a Director of the Institute of Management and Computer Studies. Daughter Thilanee is married to Dr. A. Sabeshan and he is perusing his further studies in UK.

Saraswathy Amma's younger son was an Assistant Regional Manager, Paddy Marketing Board till he left with his family to Switzerland in 1986. He is working as an administrative Officer in Switzerland.

He was a registered student and examinee of the Institute of Chartered Accountants of Sri Lanka. He married Sivashanthi in 1975 and has two children, a son Thishanth, and daughter Thiluxi. They are pursuing their studies in Switzerland.

Amma passed away peacefully in the early hours of Monday 24th February 1997 at her residence in Wellawatte while her elder son Thilaganathan was away in Dubai as Bank's representative for a two Day seminar on "INTERNET"

Amma's total visible remains were taken to Kanatte for cremation on 27th February two days after the arrivals of her two sons, by the same flight from Dubai.

Now all the mortal remains are her HOLY ASH a portion of which has been sprayed and sprinkled at Mutwal Sea as the symbolic of the Ganges complying and keeping up to religious traditions and beliefs, faith and expectations.

A portion of the Ashes were taken to Switzerland by the younger son to be sprinkled in the River there. He has done that on 11-02-1997 with religious rites witnessed by wife, children, relations, friends and neighbours.

The Septuagenerian Amma outlived her husband by four decades and her mother died as an octogenarian by 18 years, her father by four decades and two.

Her exact age was 75 years 3 months and 10 days. She has had the privilege of viewing, praying and worshipping nearly 1000 Full Moons. Thereby she has been blessed many times over.

*Electrons and atoms forming the matters are ageless, they never die, only
change forms, shapes, sizes, and lives.*

* * * * *

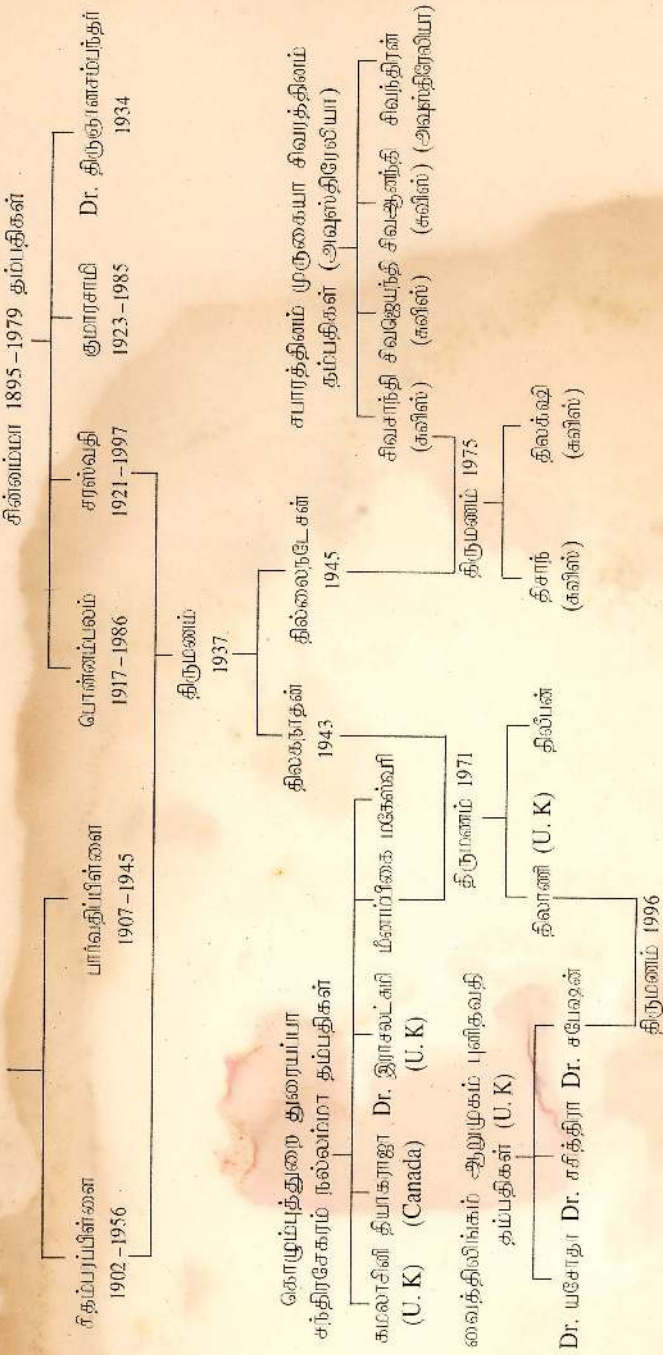
Amma

*You will live forever and ever in our hearts,
You will be the guiding star to direct our hearts,
Your wishes and thoughts will dwell in our hearts,
You will continue to dwell and direct out hearts.*

பிரதானம்

உசன் வீரகத்திபிள்ளை சங்கரப்பிள்ளை தம்பதிகள்

நாவற்குழிர் சைவப்பேரியார் முத்தையா வெற்றிவேல் 1885 - 1954
சின்னம்மா 1895-1979 தம்பதிகள்

Leela Press (Pvt) Ltd.
"Sinnadurai Building"
182, Messenger Street,
Colombo - 12
Sri Lanka.

DR.V.THIRUGNANA SAMBANTHAR
M.Com., Ph.D., ACIS (LOND), ACA (NIG),
FCCA (LOND), FCMA (LOND), MCIM (LOND),
CHARTERED MANAGEMENT ACCOUNTANT (U.K.)
CHARTERED CERTIFIED ACCOUNTANT (U.K.)
CHARTERED ACCOUNTANT (NIG)
CHARTERED SECRETARY (U.K.)
APPROVED ACCOUNTANT (SL)
REGISTERED AUDITOR (SL)
575 GALLE ROAD, COLOMBO-0006.